

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Administrare a
Marilor Contribuabili
Serviciul Soluționare Contestații**

Direcția Generală de Administrare
a Marilor Contribuabili

**Str. Lucretiu Patrascanu nr. 10,
Corp A, sector 3, București**

Tel: 021 4089450

Fax: 021 4089301

e-mail: contestatii.DGAMC@anaf.ro

DECIZIA nr. 78/ 25.09.2018

privind soluționarea contestației depuse de

SC X SA

înregistrată la Serviciul Soluționare Contestații

din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili
sub nr. SSC X/30.07.2018

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili a fost sesizat de Serviciul Evidență Analitică pe Plătitori, Compensări, Restituiri nr. X, prin adresa nr. X/25.07.2018, înregistrată la Serviciul Soluționare Contestații sub nr. SSC X/30.07.2018, asupra contestației formulată de **SC X SA**, cu sediul social în X, Șos. X, nr. X, , et. X, jud. X și cu sediul procesual ales la punctul de lucru din X, Șos. X, nr. X, X, Clădirea X, etajul X, sector X, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. X, codul de înregistrare fiscală nr. X, reprezentată de dnul X, în calitate de Director financiar și de dna X, în calitate de Contabil șef.

Societatea solicită anularea Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X/22.08.2017, emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, prin care s-au stabilit în sarcina societății obligații fiscale în **sumă de X lei**, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii în sumă de X lei aferent lunii aprilie 2017.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X/22.08.2017 a fost comunicată societății în data de **28.08.2017**, iar contestația a fost înregistrată la registratura Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili la **data de 06.10.2017**, conform ștampilei registraturii aplicată pe contestație, aflată în original la dosarul cauzei

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (3) lit. a) și d) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, X SA la data depunerii contestației figurând la poziția nr. X din „*Lista marilor contribuabili care sunt administrați de D.G.A.M.C. începând cu data de 1 ianuarie 2017 conform criteriilor de selecție prevăzute de OPANAF nr. 3609 din 15 decembrie 2016*”, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este legal investit să soluționeze contestația formulată de X SA .

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X/22.08.2017, societatea X SA susține următoarele:

Impozitul pe venituri din salarii în sumă de X lei, datorat pentru sediul cu CIF X și punctul de lucru cu CIF X, aferent lunii aprilie 2017, a fost solicitat la compensare cu TVA de rambursat, împreună cu toate obligațiile curente scadente în data de 25.05.2017.

Din toate obligațiile curente solicitate la compensare, doar pentru suma de X lei aferentă impozitului pe veniturile din salarii pentru punctul de lucru cu CIF X au fost calculate accesorii, deși suma din TVA de rambursat aprobată la restituire acoperea întreaga datorie a societății.

Pentru suma de X lei, conturile societății au fost blocate prin adresa de înființare a popririi nr. X/18.07.2017. Deși societatea a depus o adresă de sistare a popririi întrucât figura cu TVA aprobat la rambursare, totuși conturile i-au fost deblocate doar după achitarea sumei prin virament bancar, în data de 28.07.2017.

În consecință, societatea solicită exonerarea subscrisei de obligația de plată a sumei de X lei, reprezentând penalități de întârziere calculate la un principal nedatorat.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X/22.08.2017, emisă de către Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, organele de administrare fiscală au stabilit în sarcina contestatarii obligații fiscale accesorii în sumă totală de X lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii în cuantum de X lei, compuse din:

- dobânzi în sumă de X lei
- penalități de întârziere în sumă de X lei.

Perioada pentru care s-au calculat accesoriile este cuprinsă între 25.05.2017, data scadenței și 28.07.2017, data achitării de către societate, prin virament, a debitului principal.

III. Luând în considerare constatările organului fiscal, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă în mod legal și temeinic au fost stabilite în sarcina societății X SA accesorii în quantum de X lei aferente impozitului pe veniturile din salarii, în condițiile în care din argumentele contestatei și probatoriul administrat nu rezultă o altă situație de fapt decât cea constatată de organele fiscale.

În fapt, suma de X lei, ce a constituit baza de calcul a accesoriilor contestate de societate, reprezentând impozit pe veniturile din salarii aferent lunii aprilie 2017, a fost solicitat, împreună cu alte obligații fiscale aferente aceleiași perioade, la compensare cu sumele de rambursat din deconturile cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare depuse de societate, în acest sens fiind înregistrată la registratura DGAMC Cererea de compensare nr. X/30.05.2017.

Deconturile cu sume negative de TVA depuse de societate au fost încadrate la risc fiscal mare, iar pentru soluționarea lor a fost nevoie de efectuarea unor inspecții fiscale.

Urmare a înființării unei popriri pentru suma de X lei, societatea a achitat prin virament bancar această sumă în data de 28.07.2017, **anterior** soluționării deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare.

Prin urmare, întrucât impozitul pe veniturile din salarii în quantum de X lei a fost achitat și nu mai figura ca fiind datorat de societate, acesta nu a mai făcut obiectul compensărilor cu sumele din taxa pe valoarea adăugată care au fost aprobate la rambursare în urma soluționării deconturilor cu sume negative de taxa pe valoarea adăugată anterior depuse de societate.

Accesoriile în sumă de X lei au fost calculate pentru achitarea cu întârziere a impozitului pe veniturile din salarii în valoare de X lei, respectiv pentru perioada 25.05.2017-28.07.2017.

X SA solicită exonerarea de la obligația de plată a sumei de X lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii în quantum de X lei, considerând că debitul principal nu este datorat deoarece suma din TVA de rambursat aprobată la restituire acoperea întreaga datorie.

În drept, speței în cauză îi sunt aplicabile prevederile art. 173, alin. (1), art. 174, alin. (1) și ale art. 176, alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind

Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd:

“Art. 173 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art. 174 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Art. 176 Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile [art. 174](#) alin. (2) - (4) și [art. 175](#) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Față de prevederile legale invocate, se reține că, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi/majorări de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Organul de soluționare reține că societatea a depus Decontul cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare nr. INTERN-T-2017/25.01.2017 prin care a solicitat rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei.

De asemenea, societatea a depus, în luna mai, cererea de compensare a obligațiilor fiscale aferente lunii aprilie 2017, printre care și impozitul pe veniturile din salarii în sumă de X lei, cu taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursat, cerere înregistrată la registratura DGAMC sub nr. X/30.05.2017.

Decontul cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare aferent lunii ianuarie 2017 a fost încadrat la risc fiscal mare, motiv pentru care pentru soluționarea lui a fost necesară efectuarea unei inspecții fiscale, astfel că obligațiile de plată pentru care societatea a solicitat compensarea nu au putut fi compensate la data când a fost depusă de către societate cererea, întrucât inspecția fiscală efectuată în vederea soluționării deconturilor nu era finalizată.

Procedura de soluționare a decontului a fost finalizată cu emiterea Deciziei privind compensarea obligațiilor fiscale nr. X emisă în data de 09.08.2017, prin care societății i-au fost comunicate obligațiile fiscale care au intrat în compensare cu taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare.

Organul de soluționare reține că, la data de 09.08.2017, s-au compensat obligațiile de plată scadente care figurau în evidențele fiscale, neachitate de societate, compensarea efectuându-se în baza deconturilor cu sume negative de TVA și nu în baza cererii de compensare depusă de societate în luna mai 2017 la registratura DGAMC.

Impozitul pe veniturile din salarii aferent lunii aprilie 2017, în sumă de X lei, a fost achitat de către societate, prin virament bancar, în data de 28.07.2017, urmare a înființării unei popriri de către organele fiscale competente.

Astfel, impozitul pe veniturile din salarii aferent lunii aprilie nu a fost compensat cu sumele din taxa pe valoarea adăugată aprobate la rambursare de organele de inspecție fiscală întrucât această sumă a fost achitată de societate anterior soluționării deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, iar la data la care au fost îndeplinite toate condițiile pentru a putea fi operată compensarea (ambele creanțe să fie certe și exigibile) această sumă nu mai figura ca fiind datorată de societate.

În cuprinsul contestației, societatea afirmă că nu datorează accesoriile în sumă de X lei aferente impozitului pe profit în cuantum de X lei deoarece suma din TVA de rambursat acoperea întreaga datorie a societății, însă această afirmație nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, având în vedere că suma în cauză a fost achitată de societate, anterior compensării, urmare a popririi înființată în luna iulie 2017, iar la data la care au fost soluționate deconturile privind TVA cu opțiunea de rambursare această sumă nu mai figura în evidențele fiscale ca fiind datorată.

Prin urmare, având în vedere că debitul principal în sumă de X lei scadent la data de 25.05.2017 a fost achitat cu întârziere, respectiv în data de 28.07.2017, se reține că în mod legal organele fiscale au calculat dobânzi și penalități de întârziere pentru 64 de zile, respectiv pentru perioada cuprinsă între 25.05.2017 și 28.07.2017.

Totodată, organul de soluționare reține că speței în cauză îi sunt aplicabile și prevederile art. 276, alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 276 Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Prin urmare, având în vedere că soluționarea contestației se face în limitele sesizării, organul de soluționare se poate pronunța doar asupra aspectelor precizate de societatea contestatoare în cuprinsul contestației, referitoare la accesoriile aferente unui debit principal care, în opinia sa, nu

era datorat întrucât trebuia stins prin compensare cu taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare.

În conformitate cu prevederile art. 269, alin. (1), lit. c) și lit. d) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 269 Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; (...).”

De asemenea, potrivit prevederilor pct. 2.5 din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală: *„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”*

Astfel, organul de soluționare nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X/22.08.2017, pronunțându-se doar cu privire la legalitatea stabilirii de accesorii aferente unui debit principal care societatea considera că trebuia stins prin compensare, neaducând și alte argumente de fapt și de drept în susținerea propriei cauze.

De asemenea, organul de soluționare reține că dacă societatea se considera nedreptățită prin înființarea popririi comunicată prin Adresa de înștiințare privind înființarea popririi nr. X/18.07.2017, avea posibilitatea legală de a formula contestație la instanța judecătorească competentă, în termen de 15 zile de la comunicarea adresei, în conformitate cu prevederile art. 260 și 261 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

În baza celor reținute și având în vedere faptul că organul de soluționare a contestației nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X/22.08.2017, precum și faptul că societatea contestatoare nu aduce motivații și argumente privind starea de fapt și de drept și din care să rezulte o situație contrară față de cea stabilită de organele fiscale cu privire la suma de **X lei**, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere stabilite pentru stingerea cu întârziere a impozitului pe veniturile din salarii în sumă de X lei, **contestația** urmează a fi **respinsă ca neîntemeiată și nemotivată**, în baza prevederilor art. 279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.11.1 lit. a) și b) din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind

aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată și nemotivată a contestației formulate de SC X SA împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plata accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X/22.08.2018, emisă de Serviciul Evidență Analitică pe Plătitori din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili prin care s-au stabilit obligații fiscale accesorii în sumă de X lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii în cuantum de X lei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul X sau la Tribunalul X în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director General,
X